

Artikel Knack 27 April 2022

'Taille directe. Zo heet de video waarin je kunstenaar Sabine Oosterlynck, of tenminste haar handen, een plantje 'live' ziet bijknippen, waardoor het voor je ogen van morfologie verandert. Tegenover het videoscherm hangen drie uitvergroete foto's aan de muur - UV prints op Japans papier - van eerder bewerkte planten met telkens één bijgeknipt blad. Het voelt alsof je naar röntgenfoto's kijkt waarin het wetenschappelijke en het organische elkaar bestuiven, en waarbij vragen opborrelen over tactiliteit van het materiaal, maar ook over de manier waarop mensen ingrijpen op de natuur. Het zijn twee van de twintig nieuwe werken uit 'window of opportunities', Oosterlynck's eerste solo bij de Gentse galerie Casa Argentaurum, die de link legt tussen design en plastische kunst. Ze ontsproten aan haar fascinatie voor het archiveren en manipuleren van natuurlijk materiaal, voor het tastbaar en bewustmaken van de dingen om ons heen.

Bladeren van bomen krijgen een etiket met vervaldatum opgekleefd, al dan niet tijdens een performance. Stenen werden voorzien van een prijsetiket, of er blijkt subtiel een stukje uitgehouwen, alsof je er een chip in kunt schuiven. Op die manier worden ze plots symbolische artefacten, stille maar sprekende getuigen van het continue veranderingsproces waaraan ook de maatschappij onderhevig is. Hoe ontstaan de dingen, waaruit bestaan ze, en zijn ze nog wel zichzelf als je ermee klooit? Dezelfde vragen liggen aan de basis van een reeks collages, gemaakt van papieren foto's van bamboeplanten. Ze zijn geknipt en geplakt volgens de principes van de CRISP-techniek, zoals die in biotechnologische termen heet, alsof hun genencode opnieuw wordt samengesteld. Elders vind je 'portretten' uit bacterieel leder, gegroeid uit plantaardige ingrediënten. Of hoe nature en nurture, kunst en ecologie, concept en esthetiek elkaar prikkelen, al dan niet met een discrete knipoog.'

Geschreven door Dave Mestdach – Knack -rubriek - In de galerie pg 87